

jakým způsobem došlo k upadnutí a k úrazu žalobcovu, zda uklouzl na hladké půdě, či zda klopýtl přes hrbolec cesty, a na základě tohoto zjištění bude posouditi, zda se žalobce při obvyčejné pozornosti mohl vyvarovati pádu. Ani toto zjištění neobsahují rozsudky nižších soudů. Zjištění to jest nezbytné k posouzení, zda a jakou měrou žalobce snad zavinil svůj úraz s právním účinkem §§ 1297, 1304 obč. zák. V první stolici namítala žalovaná strana mezi jiným také, že dům, před kterým úraz se udál a celý komplex pozemků kolem něho nebyl ve správě eráru, nýbrž stavbu provádějíciho architekta Viktora B-a. Také k této námitce bude hleděti, neboť žalovaná strana jest hromadnou osobou, která jednati může jen svými orgány a která ručí za zavinění svých zástupců vůbec. Za zavinění jiných pomocníků však jen jako fysická osoba v mezích § 1315. V řečené námitce jest tvrzení, že zástupci žalované strany svěřili úpravu půdy jiné osobě. Řízení v nižších stolicích zůstalo tudíž vadné pro nezjištění skutečností podstatných pro rozhodnutí, a bylo proto vyhověti dovolání, zrušiti rozsudky obou nižších soudů a vrátiti věc soudu první stolice k doplnění řízení ve směrech naznačených a k vynesení nového rozsudku.

Čís. 8608.

Exekuční soud, i když dodatečně seznal, že k rozvrhovému roku nebyli předvoláni všichni věřitelé, kteří podle § 285 ex. ř. měli býti předvoláni, není oprávněn rozvrhové usnesení proto zrušiti, pokud se týče odvolati.

Exekuční řízení nezná rozkladu.

Rozvrhové usnesení nevešlo v právní moc proti účastníkům, jimž mělo býti podle §§ 286, 229 ex. ř. doručeno, avšak doručeno nebylo. Tito účastníci mají právo napadnouti rozvrhové usnesení.

(Rozh. ze dne 10. ledna 1929, R I 1064/28.)

E x e k u č n í s o u d odvolal usnesením ze dne 6. srpna 1928 rozvrhové usnesení ze dne 31. března 1928 jako zmatečné, ježto někteří věřitelé nebyli omylem obesláni k rozvrhovému roku, a uložil věřitelům, by vrátili vyplacené jim peníze. Zároveň ustanovil nový rozvrhový rok na 8. září 1928. K rekursu vymáhajícího věřitele E-a **r e k u r s n í s o u d** napadené usnesení ze dne 6. srpna 1928 zrušil. **D ů v o d y:** Podle § 425 c. ř. s., jenž podle § 78 ex. ř. platí i v exekučním řízení, jest soud vázán svými usneseními, pokud nejsou povahy jen upravující spor. To znamená, že soud nemůže usnesení, jež nejsou této povahy, sám zrušiti, že taková usnesení jen na opravný prostředek mohou býti vyšší stolicí změněna nebo zrušena, že však zůstávají v platnosti, nebyl-li podán opravný prostředek nebo bylo-li usnesení podle stavu věci nejvyšší stolicí potvrzeno. V případě, o nějž jde, nebyl proti rozvrhovému usnesení ze dne 31. března 1928 podán rekurs, rozvrhové usnesení nabylo právní moci. Exekučnímu řízení není znám opravný prostředek rozkladu podle

období § 9, první odstavec, nesp. ř.; v exekučním řízení jediné přípustné opravné prostředky jsou vypočteny v § 65 ex. ř. Jest tudíž v exekučním řízení proti usnesení přípustným jen opravný prostředek rekursu. Rekursní soud nebyl proto oprávněn o podání vymáhajícího věřitele M-a jednati jako o rozkladu, zrušiti pravoplatné již rozvrhové usnesení a naříditi nový rozvrhový rok.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu vymáhajícího věřitele M-a.

D ů v o d y:

Rekursní soud dovodil případně a stačí v tom směru poukázati na důvody napadeného usnesení, že první soud, seznav dodatečně, po případě z podání dovolací rekurentky ze dne 20. července 1928, že nebyli k rozvrhovému roku předvoláni všichni věřitelé, kteří podle ustanovení § 285 ex. ř. k němu předvolání býti měli, nebyl proto sám oprávněn rozvrhové usnesení, jež vydal, zrušiti, pokud se týče odvolati, nýbrž, že se tak mohlo státi jen na rekurs soudem rekursním (§§ 514, 522 c. ř. s. a § 78 ex. ř.). Že rozklad v exekučním řízení nemá místa a že již z toho důvodu, nehledíc ani k tomu, že z rozvrhového usnesení nabyly práv třetí osoby, nebyl první soud oprávněn zrušiti své rozvrhové usnesení na podání vymáhající věřitelky, v němž uplatňovala, že k rozvrhovému roku nebyla předvolána, a žádala nový rozpočetní rok, i kdyby se podání pokládalo za rozklad, dovodil rovněž rekursní soud správně a opačný názor dovolací rekurentky nemá v zákoně opory (§ 514 c. ř. s. a § 78 ex. ř.). Zrušil tedy rekursní soud usnesení prvního soudu, jímž bylo rozvrhové usnesení odvoláno, správně zrušeno a na základě toho další opatření učiněna, právem a dovolací rekurs do tohoto usnesení není opodstatněn. S důvody napadeného usnesení nelze jen potud souhlasiti, pokud se v nich bez omezení uvádí, že rozvrhové usnesení prvního soudu vešlo v moc práva. Proti účastníkům, kterým bylo usnesení po rozumu §§ 286, 229 ex. ř. doručiti, avšak doručeno nebylo, rozvrhové usnesení v právní moc nevešlo, a tito účastníci mají možnost, pokud se týče právo, rozvrhové usnesení rekusem napadnouti a je po případě zvrátiti.

Čís. 8609.

Ručení podle § 1346 obč. zák. může se uskutečniti jen smlouvou mezi rukojmím a věřitelem toho, za koho bylo převzato ručení. Pouhý podpis na směnce nemá významu záručního prohlášení podle § 1346 obč. zák., i když jde o blankosměnku odevzdanou věřiteli za účelem krytí.

(Rozh. ze dne 10. ledna 1929, Rv I 682/28.)

Žalobkyně domáhala se na žalovaném zaplacení 26.330 Kč z důvodu rukojemství, ježto žalovaný podepsal směnku jako girant. O b a n i ž š í s o u d y žalobu zamítly, o d v o l a c í s o u d z těchto důvodů: Odvolatelka přiznává, že její směnečněprávní nároky proti žalovanému jako